

Archiv obce Chodský Újezd
1911 – 1945

Inventář

Číslo EL NAD: 784
Evidenční číslo pomůcky: 189

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	8
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	9
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště, a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období

s ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právním obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělenec (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělenec byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecní radou poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělenec v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělenec z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Zcela původní pojmenování vsi Svatý Kříž znělo Chodové (jelikož v okolí se podobně nazývaly ještě další dvě vsi, došlo zřejmě k odlišení původního názvu). Později se změnilo na Chodové u Svatého Kříže, dále pak Staří Chodové. Dalším názvem bylo prosté Chodeč, zcela změněné na ves Svatého Kříže (název podle místního kostela, zasvěceného Pozdvižení svatého Kříže) či Svatý Kříž. Současný název obce Chodský Újezd se používá od roku 1960, kdy si změnu názvu obce vyžádali nejen obyvatelé, ale především politický tlak soustředěný na odstranění všech církevních názvů v oficiálním úředním názvosloví.

K dalším českým ekvivalentům názvu vsi Svatý Kříž se řadí Chodové, Chody, Chodové u Svatého Kříže, Staří Chodové, Chodeč, ves Svatého Kříže, Svatý Kříž, Swaty Kržíž, k německým Heiligenkreuz, Heiligenkrewtz, Heilige Creycz, Heiligen Kreuz, Heilingkreuz a latinským Chodonibus, Chodonibus ad Sankt Crucem, Sankt Crucis, Antiquis Chodonibus, Chodecz, Sankt Crucis in Chod.

První zmínka o vsi Svatý Kříž, ležící 6 kilometrů západně od Plané, pochází z roku 1359. Přestože v historických textech se nevyskytují vyložené důkazy existence Chodů, potažmo výkonu strážní služby těchto obyvatel západního pohraničí na území Svatého Kříže, název vsi samotné a především dřívější příslušnost ke královské državě dává tušit, jakým způsobem a za jakým účelem mohla ves vzniknout. V mnoha ohledech privilegovaná ves plnila svoji úlohu do počátku husitských válek. Od roku 1426 ji vlastnil Jindřich z Plavna.

Posléze se dostala pod správu tachovského panství. V roce 1522 byla ves povýšena na městečko a mohla tak snáze konkurovat větším okolním městům. V průběhu následujících let však Svatý Kříž ekonomickému tlaku neodolal a postupně pozbyl svých dřívějších výhod jako městečka. Po rozprodeji tachovského panství císařem Rudolfem II. v roce 1606 získal Svatý Kříž spolu s dalšími vesnicemi, případně majetkovými podíly v nich, Jošt Adam Širntyngar ze Širntyngu, majitel panství Chodová Planá, k němuž se podařilo tyto vsi připojit dědičně. Po účasti na povstání stavů a jejich porážce v roce 1620 byl veškerý Širntyngarův majetek, jako aktivního účastníka povstání, zabaven. Dne 14. května 1621 bylo panství Chodová Planá zastaveno plukovníkovi a tajnému radovi Theodorovi z Haimhausenu. Předěle zmiňovaný byl sice přinucen panství v roce 1623 odprodat Jindřichovi hraběti Šlikovi, ale již 20. března 1623 jej Haimhausen získal zpět, tentokrát jako dědičné vlastnictví. Ve šlechtickém rodě Haimhausenů zůstalo panství Chodová Planá, jehož součástí byla také ves Svatý Kříž, do 8. ledna roku 1818, kdy zemřela poslední příslušnice rodu Marie Jana, provdaná Fuggerová. Dědictvím přešel majetek na jejího vnuka Kajetána hraběte z Berchemu, který přijal přízvisko Berchem – Haimhausen. V roce 1945 došlo ke konfiskaci velkostatku Chodová Planá, který náležel Walterovi Berchemovi.

Katastrální území tvořila obec Svatý Kříž samotná.

Do roku 1862 patřil Svatý Kříž pod Krajský úřad v Chebu a současně od roku 1850 pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Plané. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 také okresy soudní. Obec Svatý Kříž se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Planá (zůstala v něm až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Planá, jehož součástí byla též obec Svatý Kříž. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo znovu obnoveno Okresní hejtmanství v Plané. Po připojení k německé „Třetí říši“ okres Planá zanikl a obec spravoval tzv. Landrát v Tachově.

Konstrukci činnosti obecní samosprávy archivního souboru AO Chodský Újezd limituje především nedostatečný zdroj využitelného archivního materiálu. Přestože se v archivním souboru dochovala pamětní kniha obce, přibližující rovněž její historii, koncepce a celkové pojetí jejího zpracování nepostačuje k detailnímu rozboru. V knize je sice uvedený kompletní přehled obecních starostů od počátku existence samostatné obce, čerpaný zřejmě z dochovaných materiálů, avšak ostatní stejně důležité informace se v knize buď nenacházejí nebo je s nimi nakládáno nesvědomitě, tj. vypouští se pro pisatele kroniky méně důležité, ovšem pro pozdější čtenáře a badatele, nepostradatelná data. Samotná kniha je navíc psaná retrospektivním způsobem a to dokonce v období, kdy měla být vyplňována průběžně. Pochopitelně to do značné míry znehodnocuje některé z informací. Od roku 1938 navíc kronika neplnila svoji podstatnou úlohu, tzn. nepřibližovala dění v obci, ale sloužila jako kniha čestných hostů obce. V tomto období si to lze vykládat jako prezentaci a propagaci významnějších návštěv důstojníků a příslušníků německé armády, kteří se v knize podepisovali.

Následuje přehled obecních starostů.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Adam Scharnagl	1853	1859
Josef Scharnagl	1859	1865

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Johann Böhm	1865	1871
Thomas Scharnagl	1871	1874
Johann Behr	1874	1877
Wenzl Bayer	1877	1883
Josef Scharnagl	1884	1890
Franz Mayer	1890	1893
Wenzl Bayer	1893	1900
Josef Felbinger	1900	1907
Andreas Kraus	1907	1913
Johann Mayer	1913	1924
Johann Wenig	1924	1929
Karl Felbinger	1938	1945

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Materiály archivního souboru AO Chodský Újezd se do Státního okresního archivu Tachov dostaly ve dvou etapách. V roce 1976 proběhla na Místním národním výboru Chodský Újezd skartace písemností. Přestože byl k předávanému materiálu vypracován seznam předávaných písemností, teprve v tehdejší okresním archivu se při třídění přijatého materiálu podařilo objevit jednu knihu, náležející k archivu obce. Jednalo se knihu majitelů pozemků, u níž byla určena datace 1930 – 1932. Kniha byla ponechána v archivním souboru MNV Chodský Újezd. Pouze na kartě JAF se objevil krátký přípis v poznámce, že kniha byla přiřazena k archivnímu souboru MNV Chodský Újezd z důvodu absence jakéhokoliv ostatního materiálu archivu obce. Přírůstek byl vzat do evidence dne 5. listopadu 1976 pod číslem 189/1976.

Na základě provedené dohlídky spisovny v budově MNV Chodský Újezd a následného zhotovení předávacího protokolu z 14. listopadu 2000, číslo přírůstku 24/2000, se ocitla v péči Státního okresního archivu Tachov pamětní kniha obce Chodský Újezd z let 1925 – 1945, která byla zařazena do archivního souboru Archiv obce Chodský Újezd.

Pro úplnost kapitoly je potřeba připomenout důležitý údaj, týkající se územní příslušnosti obce Chodský Újezd do roku 1960. Do tohoto roku totiž obec patřila pod okres Mariánské Lázně. Případnými skartacemi a eventuálními dohlídkami spisoven tedy musel být pověřen příslušný odbor na tehdejší Okresním národním výboru v Mariánských Lázních. Jakým způsobem docházelo ke kontrolám spisoven a shromažďování písemností nelze určit, neboť z období mezi roky 1945 – 1960 se nedochovaly vůbec žádné záznamy.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Chodský Újezd pochází z let 1911 – 1945. Jedná se o dvě úřední knihy, jeden kartón (vytříděno při pořádání archiválií) písemností a tři mapy o celkové metrāži 0,20 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádan podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají písemnosti I. a II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý, pouze parcelní protokol, inv. č. 2, je rozpadlý častým používáním za aktivní existence obecní samosprávy.

Ke vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

Vzhledem k atypickým rozměrům map obecních lesů (inv. č. 4 – 6) a jejich problematictějšímu uložení, nalézají se tyto odděleně od archivního souboru v mapovnicích.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Kmenovou, badatelsky nejvděčnější část archivního souboru tvoří pamětní kniha obce inv. č. 1. Vzhledem k relativně omezenému časovému období, které tato kniha přibližuje, a retrospektivnímu způsobu zachycení uvedených dat, se však jedná o limitovaný zdroj informací a proto je potřeba k němu přistoupit s rezervami.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v dubnu 2007 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 18. prosince 2007

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

- Adressbuch für den politischen Bezirk Tachau, Tachov [1925]
- Heimatatlas des ehemaligen politischen Bezirkes Tachau – Pfraumberg, Geretsried 1973
- Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005
- Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999
- Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.
- Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl II. CH – L, Praha 1949
- Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849
- Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864
- Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919
- Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933
- August Sedláček, Místopisný slovník království českého, Praha 1998
- Seznam míst v království Českém, Praha 1913
- Franz Schuster, Tachau – Pfraumberger Heimat, Ulm/D 2000
- Státní oblastní archiv v Plzni, Průvodce po archivních fondech, svazek 3, Praha 1976
- Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, Praha 1849

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
evíd.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zákoník zemský

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945**Úřední knihy****Knihy všeobecné správy obce**

1	Pamětní kniha obce	1925 – 1945	K 1

Knihy evidence ve věcech spolupůsobení ve státních záležitostech

2	Parcelní protokol (Grundbesitzboden)	[1932]	K 2

Spisy**Obec a její správa**

3	Příruční sešit poznámek pro pamětní knihu I. díl	[1925] – [1935]	N 1
	Příruční sešit poznámek pro pamětní knihu II. díl	[1935] – [1936]	N 1
	Poznámky, náčrtky, podklady pro pamětní knihu	[1929] – [1930]	N 1

Ostatní materiál

4	Mapa obecního lesa podle stavu v roce 1911
(Bestandekarte des Heiligekreuzer Gemeindewaldes nach dem Stande vom Jahre 1911)
1 : 5760, litografie, kolorovaná, tvrdý papír,
39 x 52,5 cm	1911	M 1
5	Mapa obecního lesa (stav lesního hospodářství)
(Bestandes und Wirtschaftskarte des Gemeindewaldes Heiligenkreuz)
1 : 5760, litografie, kolorovaná, tvrdý papír,
51 x 69,5 cm	1920	M 2
6	Mapa obecních lesů (trojdílná, listy o nestejných rozměrech, tvrdý papír, bez bližšího popisu, později ručně vepsány poznámky tužkou a barevnými fixy)
litografie, tvrdý papír
1. 43 x 51 cm
2. 48 x 68,5 cm
3. 48,5 x 72 cm	[1940] – [1943]	M 3

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Chodský Újezd
Značka archivního souboru:	AO Chodský Újezd
Časový rozsah:	1911 – 1945
Počet evidenčních jednotek:	6 (2 úřední knihy, 1 kartón, 3 mapy)
Počet inventárních jednotek:	6
Rozsah bm:	0,20 (0,08 knihy, 0,11 kartón, 0,01 mapy)
Stav ke dni:	18. prosince 2007
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	14
Počet exemplářů:	6
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl